

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om utbildning av yrkesförare för gods- eller och persontransport på väg

(2001/C 154 E/23)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 56 slutlig — 2001/0033(COD)

(Framlagt av kommissionen den 2 februari 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
trande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i för-
draget, och

av följande skäl:

- (1) Genom tillämpning av rådets direktiv 76/914/EEG av den 16 december 1976 om minimikrav på utbildning av vissa förare av vägfordon⁽¹⁾ och rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter⁽²⁾ har framsteg kunnat göras i arbetet med att harmonisera bestämmelserna om yrkesutbildning.
- (2) Det finns emellertid fortfarande skillnader i medlemsstaternas lagstiftning, vilket innebär att det krävs en mer omfattande harmonisering på området för att kunna genomföra gemenskapens politik rörande fri rörlighet för arbetstagare, fri etableringsrätt och fri rörlighet för tjänster samt gemenskapens transportpolitik.
- (3) Krav på yrkesutbildning enligt rådets förordning (EEG) nr 3820/85 gäller för närvarande endast ett mindre antal yrkesförare. De flesta förare utövar sitt yrke utan andra utbildningsbevis än körkortet.
- (4) En sådan grundläggande och fullständig yrkesutbildning, anpassad till dagens krav på vägtransportsektorn, som avses i rådets direktiv 76/914/EEG och rådets förordning (EEG) 3820/85 är fortfarande den standard man vill uppnå på lång sikt. Utbildningen bör därför i högre grad ge de förare som har slutfört den fördelar när det gäller behörigheten att framföra fordon ur vissa kategorier vid en lägre ålder.

(5) Krav på att alla nya förare skall uppfylla en så hög standard skulle dock under en första period kunna leda till en snedvridning av arbetsmarknaden. Det är därför lämpligt att fastställa krav på grundläggande minimiutbildning så att alla nya förare oavsett ålder och fordonskategori måste genomgå en kortare men relevant och effektiv utbildning.

(6) Den obligatoriska yrkesutbildningen skall främst inriktas på systematisk inläring av de säkerhetsbestämmelser som skall följas under körning och uppehåll. Träning i defensiv körning, dvs. att kunna förutse faror och ta hänsyn till övriga trafikanter, som går hand i hand med en rationell bränsleförbrukning kommer att få positiva effekter både för samhället och för själva transportsektorn. Den obligatoriska yrkesutbildningen är avsedd att styrka tillämpningen av bestämmelser som rör transporter, rörlighet och arbete, t.ex. bestämmelser om minimitider för vila och maximala kör- och arbetstider. Slutligen måste yrkesutbildningen också omfatta ämnen som är relevanta för yrkesförare, t.ex. ämnen som berör hälsa, säkerhet, service och logistik. Det är lämpligt att engagera berörda företag och sektorer i utarbetandet och genomförandet av kursprogrammet för utbildningen.

(7) De förare som redan är yrkesverksamma när detta direktiv träder i kraft bör behålla sina hävdvunna rättigheter. Vidareutbildning måste emellertid tillhandahållas dessa förare så att de, liksom senare de nya förarna, skall kunna uppdatera sina kunskaper och förbättra sina färdigheter när det gäller säkerhet och bestämmelser som rör yrket.

(8) Detta direktiv bör gälla utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort⁽³⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/56/EG⁽⁴⁾, rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg⁽⁵⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/61/EG⁽⁶⁾ och rådets direktiv 96/26/EG av den 29 april 1996 om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter⁽⁷⁾, ändrat genom rådets direktiv 98/76/EG⁽⁸⁾.

⁽³⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 237, 21.9.2000, s. 45.

⁽⁵⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 279, 1.11.2000, s. 40.

⁽⁷⁾ EGT L 124, 23.5.1996, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 277, 14.10.1998, s. 17.

⁽¹⁾ EGT L 357, 29.12.1976, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 1.

- (9) För att inte begränsa arbetsmarknadsparternas möjligheter att fastställa mer gynnsamma bestämmelser för arbetstagarna, särskilt inom ramen för kollektivavtal, innehåller bilagan till detta direktiv minimikrav för yrkesutbildning.
- (10) Eftersom de åtgärder som krävs för att anpassa bilagan till detta direktiv till den tekniska utvecklingen är generella åtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ bör de fastställas enligt det kommittéförfarande som avses i artikel 5 i det beslutet.
- (11) Bilagorna I och Ia till rådets direktiv 91/439/EEG måste ändras för att koderna för den obligatoriska utbildningen skall kunna läggas till.
- (12) Direktiv 76/914/EG bör upphävas.
- c) Fordon som testas på vägen med avseende på tekniska förbättringar, reparationer och underhåll samt nya eller ombyggda fordon som ännu inte kommit ut på marknaden.
- d) Fordon som används för icke kommersiell transport av varor för eget bruk.
- e) Fordon för transport av material och utrustning som föraren använder i sitt arbete inom en radie på 50 km från den plats där fordonet vanligen är stationerat, under förutsättning att framförandet av fordonet inte är förarens huvudsakliga sysselsättning och att tillämpningen av undantaget inte försvårar uppnåendet av målen i detta direktiv. Medlemsstaterna kan själva bestämma om det för detta undantag skall krävas ett enskilt tillstånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Yrkesförare av fordon för vägtransporter regleras av de bestämmelser som medlemsstaterna antar med tillämpning av de gemensamma bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) "yrkesförare av fordon för godstransporter på väg" förare som utför godstransporter mot ersättning,
- b) "yrkesförare av fordon för persontransporter på väg" förare som utför persontransporter mot ersättning,
- c) "körkort för fordonskategorier C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D och DE" kategorier som definieras i direktiv 91/439/EEG,
- d) "permanent bosättningsort" bosättningsort enligt definitionen i artikel 9 i direktiv 91/439/EEG.

Artikel 3

Undantag

1. Detta direktiv gäller inte transporter som utförs med följande fordon:

- a) Fordon med en högsta tillåtna hastighet på 30 km/h.
- b) Fordon som används för militära ändamål, av räddningstjänsten, brandväsendet och ordningsmakten eller som har placerats under dessa organs kontroll.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. De bestämmelser i detta direktiv som fastställer sådana krav som redan fastställs i direktiv 96/26/EG gäller inte sådana sökande till den grundläggande utbildningen som när detta direktiv träder i kraft redan har uppfyllt kraven i direktiv 96/26/EG.

Artikel 4

Krav på utbildning

För att få vara verksam som yrkesförare av fordon för gods- eller persontransporter på väg är det nödvändigt att ha genomfört en grundläggande utbildning och delta i den fortlöpande vidareutbildning som fastställs i detta direktiv.

När dessa utbildningar har avslutats skall relevanta kompetensbevis utfärdas och de behöriga myndigheterna skall föra in motsvarande gemenskapskod i körkortet.

Artikel 5

Hävdvunna rättigheter

De förare av fordon för gods- eller persontransporter på väg som redan är yrkesverksamma när detta direktiv träder i kraft eller som har varit yrkesverksamma under tre av de fem år som föregår detta direktivs ikraftträdande skall undantas från kravet på grundläggande utbildning om inte annat följer av bestämmelser på gemenskapsnivå eller nationell nivå rörande lägsta åldersgräns och körkortskategorier.

Artikel 6

Grundläggande utbildning

1. De förare av fordon för gods- eller persontransporter på väg som inleder sin yrkeskarriär efter detta direktivs ikraftträdande skall följa en grundläggande yrkesutbildning i enlighet med bilagan till detta direktiv.

2. Den grundläggande utbildningen skall bestå av en fullständig grundläggande utbildning eller en grundläggande minimiutbildning beroende på åldersgränsen för de fordon som skall framföras och fordonskategori. Dessa båda grundläggande utbildningar, som definieras i bilagan till detta direktiv, skall skilja sig endast i fråga om kursernas varaktighet och detaljnivån i de ämnen som ingår.

3. För att få tillträde till den grundläggande utbildningen skall den sökande redan inneha det aktuella körkortet. Detta är dock inte nödvändigt för att få tillträde till den fullständiga grundläggande utbildningen om den genomförs som ett led i en yrkesutbildning för ungdomar som är under 18 år.

4. Förare av fordon för godstransport på väg får

a) från och med 18 års ålder yrkesmässigt framföra fordon

i) i kategorierna C och CE under förutsättning att en fullständig grundläggande utbildning har slutförts,

ii) i kategorierna C1 och C1E under förutsättning att en grundläggande minimiutbildning har slutförts, och

b) från och med 21 års ålder yrkesmässigt framföra fordon i kategorierna C och CE under förutsättning att en grundläggande minimiutbildning har slutförts.

5. Förare av fordon för persontransport på väg får

a) från och med 18 års ålder yrkesmässigt framföra fordon

i) i kategorierna D och DE som används för persontransporter i reguljär trafik på sträckor som inte överstiger 50 km under förutsättning att en fullständig grundläggande utbildning har slutförts,

ii) i kategorierna D1 och D1E under förutsättning att en fullständig grundläggande utbildning har slutförts,

b) från och med 21 års ålder yrkesmässigt framföra fordon

i) i kategorierna D och DE under förutsättning att en fullständig grundläggande utbildning har slutförts,

ii) i kategorierna D1 och DE under förutsättning att en grundläggande minimiutbildning har slutförts, och

c) från och med 24 års ålder yrkesmässigt framföra fordon i kategorierna D och DE under förutsättning att en grundläggande minimiutbildning har slutförts.

6. De förare av fordon för gods- eller persontransporter på väg som har genomfört en fullständig grundläggande utbildning för någon av de kategorier som omfattas av punkterna 4 och 5 behöver inte genomföra någon grundläggande utbildning för övriga fordonskategorier som omfattas av dessa punkter.

De förare av fordon för godstransporter som utvidgar eller ändrar sin verksamhet till att omfatta även persontransporter (eller omvänt) behöver inte upprepa de gemensamma delarna av den fastställda utbildningen.

Artikel 7

Kontroll av kunskaperna

1. Den gemensamma delen av den grundläggande minimiutbildningen skall avslutas med ett prov. Efter avlagt prov skall den blivande yrkesföraren följa en särskild utbildning i ett företag eller ett godkänt utbildningsorgan. Efter att ha fullgjort de två utbildningspartierna, den gemensamma delen och den särskilda utbildningen, skall föraren erhålla ett bevis på fullgjord grundläggande minimiutbildning.

2. Den gemensamma delen av den fullständiga grundläggande utbildningen skall avslutas med ett prov. Efter avlagt prov skall den blivande yrkesföraren följa en särskild utbildning i ett företag eller ett godkänt utbildningsorgan. Efter att ha fullgjort de två utbildningspartierna, den gemensamma delen och den särskilda utbildningen, skall föraren erhålla ett yrkeskompetensbevis.

Artikel 8

Vidareutbildning

1. I vidareutbildningen, som syftar till att ge förare som redan är yrkesverksamma när detta direktiv träder i kraft möjlighet att uppdatera de viktigaste kunskaperna för yrkets utövande, skall tyngdpunkten läggas på trafiksäkerhet och rationell bränsleförbrukning.

Vidareutbildningen skall ges under en sammanhängande period.

2. Förare av fordon för gods- eller persontransporter på väg skall följa den vidareutbildning som anges i bilagan till detta direktiv. Utbildningen skall anpassas till yrkesförarens profil mot bakgrund av ett utvärderingssamtal. Syftet är att fördjupa och gå tillbaka till vissa frågor som togs upp i den grundläggande utbildningen och som identifierades under utvärderingssamtalet.

3. När utbildningen avslutats skall föraren erhålla ett bevis på fullgjord vidareutbildning.

4. De yrkesförare av fordon för gods- eller persontransporter på väg som redan är yrkesverksamma när detta direktiv träder i kraft eller som har varit yrkesverksamma under tre av de fem år som föregår detta direktivs ikraftträdande skall genomföra en vidareutbildning när körkortet förnyas första gången eller senast fem år efter detta direktivs ikraftträdande.

Artikel 9

Utbildningsort och utbildningsbevisens giltighet

1. Föraren skall genomföra den grundläggande yrkesutbildningen och vidareutbildningen i den medlemsstat där denne har sin permanenta bosättningsort eller där denne kan bevisa att han studerat i minst sex månader.

2. Bevis på fullgjord grundläggande minimiutbildning, yrkeskompetensbevis och bevis på fullgjord vidareutbildning skall erkännas av samtliga medlemsstater. Beviset på fullgjord vidareutbildning skall vara giltigt i högst fem år.

Bevis som har utfärdats av en medlemsstat mot bakgrund av de nationella bestämmelser som var i kraft innan detta direktiv genomfördes skall erkännas som utbildningsbevis enligt detta direktiv.

Artikel 10

Gemenskapskoder

Följande koder skall läggas till i den förteckning över harmoniserade gemenskapskoder som ingår i bilaga I och Ia till rådets direktiv 91/439/EEG:

95. Bevis på fullgjord grundläggande minimiutbildning.

96. Yrkeskompetensbevis.

97. Bevis på fullgjord vidareutbildning.

Artikel 11

Anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen

De ändringar som är nödvändiga för anpassning av bilagan till vetenskapliga och tekniska framsteg skall antas med tillämpning av förfarandet i artikel 12.

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den körkortskommitté som inrättats med tillämpning av artikel 7b i direktiv 91/439/EEG om körkort.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas,

varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och i artikel 8 i det beslutet iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Artikel 13

Genomförande

Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Varje medlemsstat skall själv utfärda närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras.

Artikel 14

Upphävande

Direktiv 76/914/EEG skall upphävas från och med den 1 januari 2004.

Artikel 15

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 16

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

MINIMIUTBILDNING FÖR YRKESFÖRARE

DEL 1 – KURSPROGRAM

1. Kursprogram

- 1.1 *Avancerad träning i rationell körning med beaktande av säkerhetsbestämmelserna*
- 1.1.1 Tekniska egenskaper: kraftöverföring, motorns vridmoment-, effekt- och bränsleförbrukningskurvor, optimal användning av varvräknare, diagram över växellådans utväxlingar.
- 1.1.2 Bromsteknik, ABS, retarder, hastighetsbegränsare: handhavande, särskilda egenskaper hos det hydrauliska broms-servosystemet, bromsarnas och retarderns begränsningar, kombinerad användning av bromsar och retarder, inbromsning på olika typer av vägar och under olika väderleksförhållanden, stopp- och bromssträcka, optimalt utnyttjande av farten och växellådan, användning av fordonets tröghet, metoder för att sakta ner och bromsa i nedförsbacke, viktens och dimensionens inverkan, inspektioner och kontroller som föraren ansvarar för, agerande om fel uppstår.
- 1.1.3 Olycksförebyggande åtgärder: framförhållning under körning, förarens uppträdande och vaksamhet, faktorer som kan bidra till trafikolyckor, försvårande omständigheter när det gäller tunga lastbilar, svårigheter på grund av vägsicket och hur det förändras vid olika väderleksförhållanden, körning vid olika tidpunkter på dygnet, körning på ojämna vägar och i tunnlar, parkering, hastighetens inverkan på fordonet.
- 1.1.4 Hänsyn till andra trafikanter: möjlighet att förutse andra trafikanters agerande, särskilda omständigheter i samband med andra trafikanter (långsamma fordon, lätta fordon, tvåhjulingar, fotgängare), trafiksäkerhetsåtgärder.
- 1.1.5 Yrkesrelaterade manövrer: identifiera hinder, förbereda en manöver, synlighet, döda vinklar, synfält, beteende och säkerhet under manövern, utförande av yrkesrelaterade manövrer.
- 1.1.6 Miljön: optimering av bränsleförbrukningen genom att tillämpa kunskaperna ovan.
- 1.1.7 Lastning: krafter som påverkar fordon i rörelse, hur växellådan bäst utnyttjas i förhållandet till fordonets last och vägförhållanden, beräkning av fordonets eller fordonstågets nyttolast, beräkning av den totala volymen/bruttovolymen, fördelning av lasten, effekter av överbelastning av en axel, fordonsstabilitet och gravitationscentrum, typer av förpackningsmaterial och pallar, baggavellyft (endast kategori C1, C1E, C och CE).
- 1.1.8 Säkring av gods: grundläggande godssäkringskategorier, metoder för fastspänning och säkring av gods, användning av spännband, kontroll av säkringsutrustning, användning av hanteringsutrustning, användning av presenningar (endast kategori C1, C1E, C och CE).
- 1.1.9 Passagerarnas säkerhet och bekvämlighet: förarens ansvar, transport av barn, kontroller före avfärd (endast kategori D1, D1E, D och DE).
- 1.2 *Tillämpning av bestämmelser*
- 1.2.1 Bestämmelser rörande transporter och därmed relaterad verksamhet: transportadministration, intyg för att bedriva transportverksamhet, skyldigheter enligt standardavtalen för godstransporter, utformning av de dokument som ingår i transportkontrakten, internationella transporttillstånd, skyldigheter enligt konventionen om fraktavtal vid internationell godsbefordran på väg, internationella fraktsedlar, gränsöverskridande transporter, speditörer, särskilda dokument som medföljer godset.
- 1.2.2 Trafikbestämmelser: trafikskyltar, trafikrestriktioner och förbud, parkering och tillfälliga stopp, användning av särskild infrastruktur, säkerhetsavstånd och stoppsträcka, särskilda hastighetsbegränsningar för tunga lastbilar och bussar, kontroller och påföljder.
- 1.2.3 Sociallagstiftning: maximala arbetstider inom transportsektorn, principer i, tillämpning och konsekvenser av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och 3821/85, påföljder vid bristande eller felaktig användning eller manipulering av färdskrivaren.
- 1.3 *Hälsa, säkerhet, service, logistik*
- 1.3.1 Faran för arbetsrelaterade olyckor: olika typer av arbetsrelaterade olyckor inom transportsektorn, statistik över trafikolyckor, lastbilars och bussars inblandning i olyckor, skadade personer, skador på material, ekonomiska konsekvenser.

- 1.3.2 Människosmuggling och illegal invandring: allmän information, konsekvenser för föraren, förebyggande åtgärder, checklista, lagstiftningen om transportföretagens ansvar.
- 1.3.3 Ergonomi: riskfyllda rörelser och arbetsställningar, kroppsställning, fysisk kondition (vikten av fysisk belastnings-träning), arbetsställning och rörelsekoordination, hanteringsövningar, personlig säkerhet.
- 1.3.4 Hälsa: mathållning, effekter av alkohol, läkemedel eller andra ämnen som kan påverka beteendet, symptom på, orsaker till och effekter av trötthet och stress, den grundläggande arbets- och vilocykelns betydelse.
- 1.3.5 Agerande i krissituationer: bedömning av situationen, hindra att olycksituationen förvärras, kalla på hjälp, ge första hjälpen åt skadade, vidta åtgärder vid brand, grundläggande principer för hur en olycksrapport skall utformas.
- 1.3.6 Kunskap om de ekonomiska förhållandena inom vägtransportsektorn: transportsektorn i förhållande till andra ekonomiska sektorer, vägtransporter i förhållande till andra transportsätt, olika typer av vägtransportverksamhet (transporter för andras räkning, för sin egen räkning, annan transportverksamhet), de vanligaste transportföretagens och andra transportverksamheters organisation, olika specialiserade transporter (tank- eller kyltransportbilar), utvecklingen inom sektorn (diversifiering av tillhandahållna tjänster, järnväg/väg, underleverantörer, etc.).
- 1.3.7 Kännedom om sociala förhållanden inom vägtransportsektorn: grundläggande utbildning och vidareutbildning av förare, yrkesutbildning.
- 1.3.8 Affärsverksamhet och kvalitet: företag och verksamhetsförhållanden (konkurrens, befaktare), kommersiella och ekonomiska konsekvenser av tvister, förfarande för certifiering av transportföretag.
- 1.3.9 Förarens uppträdande och företagets profil: hur kvaliteten på förarens tjänster är av betydelse för företaget, förarens olika roller, personer som föraren kan komma i kontakt med, fordonsunderhåll, uppläggning av arbetet, relationer.

DEL 2 – DEN GRUNDLÄGGANDE UTBILDNINGENS UPPLÄGGNING

Den grundläggande utbildningen består av två delar: en gemensam del för alla yrkesförare med inriktning antingen på godstransporter eller persontransporter, och en särskild utbildning vid ett företag inom den sektor där föraren kommer att vara yrkesverksam eller ett godkänt utbildningsorgan.

Den gemensamma delen skall i synnerhet omfatta avancerad träning i rationell körning med beaktande av säkerhetsbestämmelser, iakttagande av alla transport-, trafik- och arbetsbestämmelser samt hälsa, säkerhet, service och logistik enligt definitionerna i detta direktiv.

Genom den särskilda utbildningen skall de kunskaper som inhämtats i den gemensamma delen omsättas i praktiken i den arbetsmiljö där föraren skall vara yrkesverksam. I denna del behandlas samma ämnen som i den gemensamma delen, men här tillämpas de på specifika situationer i företaget eller sektorn i fråga. De nya yrkesförarna gör således en del av sin utbildning på den typ av fordon som de kommer att köra i framtiden; de lär sig särskilda bestämmelser, kontrakt och dokument samt vissa logistikkedjor. I den särskilda delen av den grundläggande utbildningen för yrkesförare kommer därför företag inom den berörda sektorn att engageras.

DEL 3 – UTBILDNINGENS LÄNGD

Den grundläggande minimiutbildningen består av den gemensamma delen, som genomförs på 140 timmar, och den särskilda delen, som genomförs på 70 timmar.

Den fullständiga grundläggande utbildningen består av den gemensamma delen, som genomförs på 420 timmar, och den särskilda delen, som genomförs på 210 timmar.

I de båda grundläggande delarna skall minst 30 % av utbildningstiden avsättas till var och en av punkterna 1.1, 1.2 och 1.3. Resten av tiden används enligt den berörda förarens profil.

Minst hälften av den grundläggande utbildning som avses i punkt 1.1 skall genomföras under realistiska körförhållanden med ett fordon i den berörda kategorin som uppfyller kraven för testfordon i direktiv 91/439/EEG. Eftersom det kan hända att flera elever medverkar vid övningskörningen med ett och samma fordon skall det uttryckligen anges att varje förare skall köra minst 10 timmar.

Vidareutbildningens längd uppgår till 35 timmar vart femte år. Utbildningen skall anpassas till den berörda förarens profil.

DEL 4 – KUNSKAPSPROV

Den grundläggande minimiutbildningen avslutas med ett prov för att kontrollera deltagarnas kunskaper i huvudpunkterna i utbildningen.

Den fullständiga grundläggande utbildningen avslutas med ett prov för att kontrollera deltagarnas kunskaper efter genomförd utbildning. Provet skall omfatta samtliga huvudpunkter, med minst en fråga för var och en av punkterna 1.1, 1.2 och 1.3.

DEL 5 – GODKÄNNANDE AV UTBILDNINGEN

- 5.1 Kurserna i den gemensamma delen av den grundläggande utbildningen och vidareutbildningen skall godkännas av de berörda myndigheterna. Ett sådant godkännande kan endast erhållas efter en skriftlig ansökan. Till den skriftliga ansökan skall följande dokument bifogas:
 - 5.1.1 Ett utförligt kursprogram som anger ämnen, genomförande av planen och undervisningsmetoder.
 - 5.1.2 Lärarnas kvalifikationer och verksamhetsområden.
 - 5.1.3 Information om undervisningslokaler, undervisningsmaterial, tillgängliga resurser för det praktiska arbetet och om den fordonspark som används.
 - 5.1.4 Villkoren för deltagande i kursen (antal deltagare).
- 5.2 Den behöriga myndigheten skall skriftligen godkänna kursen om följande villkor uppfylls:
 - 5.2.1 Utbildningen skall genomföras i enlighet med de dokument som bifogas ansökan.
 - 5.2.2 Den behöriga myndigheten förbehåller sig rätten att skicka bemyndigade personer till kurserna och proven.
 - 5.2.3 Den behöriga myndigheten skall i god tid informeras om datum och plats för varje kurs.
 - 5.2.4 Godkännandet kan återkallas om villkoren inte uppfylls.

Utbildningsorganet skall garantera att lärarna har god kännedom om bestämmelserna och utbildningskraven för yrkesutbildningar, och att de känner till den senaste utvecklingen på området. Lärarna skall ha minst fem års erfarenhet från föraryrket, själva ha genomfört en fullständig grundläggande utbildning och en vidareutbildning samt ha erfarenhet från både utbildningsområdet och som lärare. Kursprogrammet skall utformas i enlighet med godkännandet och omfatta de ämnen som avses i punkterna 1.1, 1.2 och 1.3.
